

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֹׁת הָאֲזִינוּ כ"ו אָלוּל ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקָּהֶל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

הַיּוֹם מִמְּשִׁיכִים לְלַמֵּד אֶת שִׁירַת הָאֲזִינוּ, שִׁירָה אוֹתָהּ אוֹמֵר מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְעוֹדְדָם לְהַמְשִׁיךְ וּלְשַׁמֵּר תּוֹרָה וּמִצְוֹת גַּם בְּכַנְיַסְתֶּם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל ה' מוֹלִיךְ אֶתְכֶם,
הַמְּקוֹם הַטוֹב בְּיִתְרָה בְּעוֹלָם,
בוֹ צוֹמְחִים פְּרוֹת הַכִּי טוֹבִים,
הַשְּׂדוֹת הַכִּי טוֹבִים
וְהַבְּהֵמוֹת הַכִּי טוֹבוֹת.
כֹּל זֶה אִמּוֹר לְתֵת לְכֶם כַּח
לְעֲשׂוֹת מֶה שֶׁנִּכְוֵן,
אֲבָל אֲכַלְתֶּם הַרְבֵּה מְדִי
מִטוֹב הָאָרֶץ
וְהִנְשַׁמָּה שְׁלָכֶם הַתְּפַסְתֶּהּ
וּבְעַקְבוֹת כֹּל הָאוֹכֵל הַטוֹב,
עֲשִׂיתֶם מַעֲשִׂים שֶׁהִכְעִיסוּ אֶת ה' וְעַבְדוּ עֲבוּדָה זָרָה,
וּבְעֶצֶם שְׂכַחְתֶּם אֶת ה'.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ו לַחֲדָשׁ פָּרֻק קי"ט מַחֲצִית שְׁנֵי

הַתְּהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם הֵם הַמַּחֲצִית הַשְּׁנֵי שֶׁל הַפָּרֻק הָאָרוֹךְ בְּיִתְרָה בְּתֵהֵלִים.
בְּאַרְמִית נִקְרָא הַפָּרֻק הַזֶּה תְּמַנְיָא אִפִּי = שְׁמוֹנָה פָּנִים, בְּגִלְל שֵׁישָׁנָם שְׁמוֹנָה פְּסוּקִים הַמַּתְחִילִים בְּכָל
אַחַת מֵאוֹתֵיזוֹת הָאֶלֶף בֵּית. הַיּוֹם אָנוּ אֹמְרִים אֶת הַפְּסוּקִים הַמַּתְחִילִים בְּאוֹת מ' וְעַד לְאוֹת הַמַּתְחִילִים
בְּאוֹת ת'.

ישנו מנהג לומר את הפסוק המתחיל באות הראשונה של השם ומסתיים באות האחרונה של השם לפני סוף תפילת שמונה עשרה.

ישנם פסוקים רבים ומעניינים בפרק קי"ט. לדגמה, הנה אחד הפסוקים מהתהלים של היום: "מה אהבתי תורתך, כל היום היא שיחתי". אני כל כך אוהב את התורה שלך ומדבר עליה ובה כל היום! (הפסוק הזה למשל, מתאים למי ששמו מרדכי). האם אתם יודעים את הפסוקים המתאימים לשם שלכם?

תניא / אגרת הקדש סימן י"ז (כ"ו אלול שנה פשוטה)

היום האדמור הזקן מסים את המכתב שמסביר על חשיבות מצוות הצדקה. המכתב מתחיל בפסוק בתהלים, והיום מסימים ללמד את המשמעות לפי החסידות. "לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד" - לכל דבר ישנו סוף, אבל המצוות שלך כל כך גדולות שאין להם סוף.

חסידות מסבירה שהמילה תכלה (תכלית, יעד) יכולה גם להתפרש במונח של "כלות", רצון. הנשמה רוצה להיות יחד עם ה', כמו שהיא מרגישה בגן עדן. ועדין, לכל הרגשות האלה יש סוף, אבל "רחבה מצותך מאד" - מצוות הצדקה היא כה נעלת שהיא מאפשרת להרגיש אפלו את החיות של ה' שהיא כה חזקה (סובב כל עלמין).

אחרי תחית המתים - אפלו נשמות בהיכלות הגבוהים ביותר בגן עדן, יכולות להרגיש זאת. מדעים, האין זאת?

דאגו לתת הרבה צדקה, במיוחד עכשו לפני החג.

הרבי אומר שאנו צריכים לדאג ולודא שלכלם יש מספיק כסף כדי לקנות את כל הדברים שהם צריכים לכבוד החג.

היום יום / כ"ו אלול

בחסידות, לעתים קרובות משוים את הגוף (הנפש הבהמית) לחיה. לומדים הרבה דברים בעבודת ה' כיצד להתנהג עם הגוף מהאופן שבו מתנהגים עם חיה אמיתית. ב"היום יום" של היום, לומדים הוראה בעבודת ה' מבהמה:

אפלו לחיה כשרה, ישנו דם לא כשר בתוך הגוף שצריך להוציא אותו לפני שאפשר לאכול את הבהמה ולהשתמש בה לקדושה.

מוציאים את הדם על ידי פעולה שנקראת מליחה. אותו דבר קורה עם הגוף, למרות שהגוף כשר, הן זהו גוף יהודי, יש בו דם לא כשר - החיות מהדברים שלא צריכים כל כך לקבל מהם.

בדיוק כשם שבהוצאת הדם מהחיה ישנם שלושה שלבים על פי ההלכה, הוצאת ה"דם" (החיות הלא כשרה) מהגוף היא גם על ידי שלושת השלבים האלה בעבודה:

1. **השריפה** - השריפת הגוף בחסידות, ללמד הרבה הרבה חסידות שתגרום לאדם שירצה באמת שתהיה לו..

2. **מליחה** - יחידות. כפי שלמדנו בעבר כבר בכמה וכמה מ"היום יום" זהו המקום שבו החסיד שומע מרבו כיצד עליו להתקשר לה', ואז הוא...

3. **הדחה (שטיפה)** - נגון, הוא שר נגון. זהו הצעד האחרון שגורם לגוף להפך למקום שבו

ספר המצוות / מצוות עשה פ"ב, קל"ה. מצוות לא תעשה ר"ז, רכ"א, רכ"ב

היום לומדים חמש מצוות. מצוה אחת נוספת העוסקת במתנות הכהונה וארבע מצוות העוסקות בשמיטה- הסדרה החדשה של ההלכות שאותן מתחילים ללמד.

מצוות עשה פ"ב - אם אדם לא רוצה לתת לכהן את החמור הבכור (פטר חמור) צריך להרוג את החמור.

מצוות עשה קל"ה - נצטוינו לשבות מעבודת האדמה בשנת השמיטה.

מצוות לא תעשה ק"כ - אסור לזרוע בשנת השמיטה.

מצוות לא תעשה קכ"א - אסור לעבוד בעצים בשנת השמיטה.

מצוות לא תעשה קכ"ב - אסור לקצר את מה שהצמיחה האדמה בשדה במהלך שנת השמיטה (מעצמה). אפשר לאכול מהתבואה, אבל אסור ללקט אותה כפי שנוהגים בשנים האחרות.

רמב"ם / הלכות בפורים פרק י"ב, הלכות שמיטה פרקים א', ב'

פרק י"ב- יש מצוה מעניינת הנקראת פטר חמור, לפדות את החמור הראשון שנולד. אסור סתם כן לתת את החמור לכהן, אלא יש לפדות (להחליף) אותו בשה או בכסף ואת זה לתת לכהן. כעת מתחילים ללמד על מצוות שמיטה.

פרק א' - אסור לעשות שום סוג של עבודה כדי לגרום לצמחים לצמוח במהלך שנת השמיטה. מתר לעשות דברים שימנעו מהעצים מלמות, אבל לא כדי לגרום להם לצמוח טוב יותר.

פרק ב'- יש להזהר שלא לעשות דברים שנראים כאלו עובדים בשדה במהלך שנת השמיטה. סוגים מסויימים של זבל, יכולים לסייע לשדות לצמוח טוב יותר. קלפות, גרעינים וקלפות בצים הופכים לתערובת הנקראת קומפוסט. אסור לזבל את השדות במהלך השמיטה. מתר להכין ערמה גדולה של קומפוסט. מבין שערמה גדולה של קומפוסט, לא יכולה לעזור לשדה.

דרכי החסידות / ראש השנה

האחדות של בני ישראל יכולה להתבטא בשני אופנים:

1. בלנו מרגישים כאחד בין שכלנו יהודים בני אברהם יצחק ויעקב.
  2. בלנו מרגישים שונים, בין שאנו שונים ולכל אחד יש תפקיד שונה אחד רב, השני מלמד, השלישי איש עסקים. חלק מאתנו הורים, או ילדים, או סבים. ואפילו שזה לא נשמע כמו אחדות, האמת היא שזו אחדות משלמת. ה' נתן לכל אחד מאתנו שליחות, משימה. רק באשר כל אחד מאתנו יבצע אותה כראוי בני ישראל נהיים לאחד, ומשלמים.
- זה בעצם מה שמשנה רבנו אומר לבני ישראל בתחלת הפרשה שתמיד קוראים לפני ראש השנה, פרשת נצבים: כאשר כלם נצבים יחד (מנהיגים, חוטבי עצים, שואבי מים וכל אחד ואחד מאתנו עם האחריות שלו). כך יש אחדות. בלנו מבצעים את תפקידנו למען העם היהודי.
- המפרשים גם מסבירים שהמילה "היום" ("אתם נצבים היום") מדבר גם על ראש השנה. בראש השנה כאשר עומדים באחדות, מוכנים לעמוד יחד ולקבל את ברפת ה' לשנה טובה. כל אחד מאתנו

ישתדל לקיים את התפקיד החשוב והיחודי לו, ולזכור שכלנו חלק משליחות אחת גדולה של כלל ישראל יחד- להביא את הגאולה.

גאולה ומשיח / משיח לכלם

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

פריץ פעם שאל חסיד: "אתם היהודים מאמינים שמשיח עומד להגיע ולהוציא אתכם מהגלות. אבל מה יקרה אם משיח יבוא ואני לא יאמין בו?"
החסיד ענה: "אל דאגה אדון פריץ, אם לא תאמין בו, גם אני לא אאמין בו!"
באשר משיח יבוא, כולם ידעו שזהו המשיח ויהיו מוכנים לחיות משיח'דיק
(אוצר פתגמי חב"ד חלק א' עמוד 422)